

9-1146
28.12.15.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань європейської інтеграції

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел. 255-34-42, факс: 255-33-13, e-mail: comeuroint@rada.gov.ua

№ 011-14/10-1598(323081)

„24. 12

201 15 р.

**Голові Комітету Верховної Ради
України з питань свободи слова та
інформаційної політики
СЮМАР В.П.**

Щодо розгляду законопроекту

Шановна Вікторіє Петрівно!

Надсилаємо висновок Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції щодо проекту Закону про внесення змін до Закону України «Про рекламу» (щодо заборони реклами пива та слабоалкогольних напоїв) (реєстр. № 2859 від 15.05.2015 р., н.д. Г. Кривошея, В. Сташук, Л. Ємець), прийнятий на його засіданні 24 грудня 2015 року.

Додаток: на 3 арк. в 1 прим.

З повагою

Голова Комітету

І. ГЕРАЩЕНКО

ВИСНОВОК

Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції
щодо проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про
рекламу» (щодо заборони реклами пива та слабоалкогольних напоїв)»
(реєстр. № 2859 від 15.05.2015 р., н.д. Г. Кривошея, В. Сташук, Л. Ємець)

1. Загальна характеристика законопроекту.

Метою законопроекту є обмеження реклами пива та слабоалкогольних напоїв на телебаченні та радіо у зв'язку з прийняттям закону №71-VIII від 28 грудня 2014 року «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» шляхом доповнення відповідними положеннями статті 22 Закону України від 3 липня 1996 року № 270/96-ВР «Про рекламу». Доцільність прийняття автори законопроекту обґрунтовують потребою у наближенні українського законодавства до законодавства Європейського Союзу.

2. Належність законопроекту за предметом правового регулювання до сфери дії права Європейського Союзу.

Проект Закону за предметом правового регулювання належить до сфер **охорони здоров'я та життя людей, тварин, рослин і захисту прав споживачів** які відповідно до Закону України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» від 18 березня 2004 року № 1629-IV належить до пріоритетних сфер, в яких здійснюється адаптація законодавства України до законодавства Європейського Союзу.

Також предмет правового регулювання законопроекту охоплюється положеннями Глави 15 «Політика з питань аудіовізуальної галузі» та Глави 20 «Захист прав споживачів» Розділу V «Економічне і галузеве співробітництво» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством атомної енергії і їхніми державами-членами (далі – Угода про асоціацію).

В Європейському Союзі правовідносини, які є предметом правового регулювання проекту Закону, регулюються на рівні національного законодавства держав-членів, а також:

– Директивою 2010/13/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 10 березня 2010 року про узгодження деяких положень, встановлених законом, правилами або адміністративними діями у державах-членах, що стосуються надання аудіовізуальних медіа-послуг (Директива про аудіовізуальні медіа-послуги, Official Journal L 95, 15.04.2010, р. 1–24) (далі – Директива 2010/13/ЄС);

– Директивою 2005/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 11 травня 2005 про недобросовісні торгівельні методи підприємств до споживачів на внутрішньому ринку, що вносить зміни до Директиви Ради 84/450/ЄЕС, Директив 97/7/ЄС, № 98/27/ЄС та 2002/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради, а також до Регламенту (ЄС) № 2006/2004 Європейського Парламенту та Ради («Директива про недобросовісні

торгівельні методи») (Official Journal L 149, 11.6.2005, р. 22–39) (далі – Директива 2005/29/ЄС);

–Європейською конвенцією про транскордонне телебачення від 5 травня 1989 року (далі – Європейська конвенція)¹;

–Повідомленням Комісії Раді, Європейському Парламенту, Європейському Економічному та Соціальному Комітету та Комітету Регіонів «Стратегія ЄС з підтримки держав-членів у зниженні шкоди, спричиненої вживанням алкоголю» (COM/2006/0625 final) (далі – Повідомлення Комісії).

3. Відповідність законопроекту праву ЄС.

Відповідно до статей 397 та 417 Угоди про асоціацію Україна взяла на себе зобов'язання щодо поступового наближення законодавства до права ЄС у сфері політики з питань аудіовізуальної галузі та захисту прав споживачів відповідно до Додатків XXXVII та XXXIX до Угоди про асоціацію.

Згідно з Додатком XXXVII до Угоди про асоціацію Україна взяла на себе зобов'язання щодо впровадження впродовж двох років з дати набрання нею чинності положень Директиви 2007/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 11.12.2007 про аудіовізуальні медіа-послуги, що вносить зміни та доповнення до Директиви Ради 89/552/ЄЕС про координацію деяких положень, визначених законодавством, нормативно-правовими чи адміністративними актами в державах-членах щодо ведення телерадіомовної діяльності (далі – Директива 2007/65/ЄС), а також Європейської конвенції, яка є багатостороннім міжнародним договором, прийнятим у рамках Ради Європи.

Разом з тим чинним рамковим актом законодавства ЄС у сфері аудіовізуальних медіа послуг, зокрема щодо реклами алкогольних напоїв, є Директива 2010/13/ЄС.

Положень щодо заборони реклами алкогольних напоїв на телебаченні, радіо чи в друкованих засобах масової інформації зазначеними актами права ЄС не передбачено. В законодавстві ЄС містяться лише певні критерії, яким повинна відповідати така реклама.

Правила, з дотриманням яких має здійснюватися реклама й телепродаж алкогольних напоїв усіх різновидів, а також вимоги до такої реклами визначено статтею 15 Європейської конвенції та статтею 22 Директиви 2010/13/ЄС.

Крім того, відповідно до частини першої статті 4 Директиви 2010/13/ЄС держави-члени мають право вимагати від телерадіомовних організацій дотримуватись більш детальних або суворих правил, якщо ці правила відповідають загальним принципам законодавства Союзу.

Також у висновках до Повідомлення Комісії передбачено, що заходи держав-членів, спрямовані на зменшення вживання алкоголю, розглядаються як належна практика у разі їх ефективності.

У сфері захисту прав споживачів положення, дотичні до предмета правового регулювання законопроекту, закріплено у Директиві 2005/29/ЄС, імплементація якої передбачена Додатком XXXIX до Угоди про асоціацію.

Так пунктом 9 Преамбули Директиви 2005/29/ЄС передбачено можливість держав-членів підтримувати або впроваджувати обмеження та заборони комерційних практик на підставі захисту здоров'я та безпеки споживачів на їх території стосовно алкогольних напоїв, тютюнових або фармацевтичних виробів.

Вищенаведені положення правових актів ЄС свідчать про те, що **законодавство ЄС залишає на розсуд держав-членів впровадження заходів, спрямованих на обмеження чи заборону реклами алкогольних напоїв.**

Довідково: потрібно зазначити, що у різних державах-членах існують різні підходи до врегулювання діяльності, пов'язаної з рекламою алкогольних напоїв. Так, наприклад, у Швеції, Австрії, Польщі реклама алкогольних напоїв на телебаченні та радіо заборонена законом (у випадку Польщі за винятком реклами пива, щодо якої, втім, існують суворі обмеження²). У Франції законодавчо заборонено телевізійну та кіно рекламу напоїв, міцністю більше 1,2 %, а також спонсорство спортивних та культурних заходів. На радіо така реклама не допускається у період 17:00-24:00. У Норвегії, яка не є членом ЄС, але входить до Європейського економічного простору³, повністю заборонена як реклама алкогольних напоїв, так і спонсорство спортивних заходів алкогольними компаніями.

4. Висновок Комітету з питань європейської інтеграції.

Проект Закону **не суперечить** праву Європейського Союзу та зобов'язанням України за Угодою про асоціацію.

² Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity) / Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. – 2012. – poz. 1356.

³ The Agreement on the European Economic Area, which entered into force on 1 January 1994, brings together the EU Member States and the three EEA EFTA States — Iceland, Liechtenstein and Norway (Switzerland is not part of the EEA Agreement, but has a bilateral agreement with the EU) — in a single market, referred to as the "Internal Market". The EEA Agreement also states that when a country becomes a member of the European Union, it shall also apply to become party to the EEA Agreement (Article 128).

The EEA Agreement provides for the inclusion of EU legislation covering the four freedoms — the free movement of goods, services, persons and capital — throughout the 31 EEA States. In addition, the Agreement covers cooperation in other important areas such as research and development, education, social policy, the environment, consumer protection, tourism and culture.

Norway and Switzerland were among the founding Member States of EFTA in 1960. Iceland joined EFTA in 1970, followed by Liechtenstein in 1991.

Джерело: <http://www.efta.int/eea/eea-agreement.aspx>